

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 61.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940054656/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

og Elskeligt, jeg seer og hører, i et Sprog jeg forstaaer! Hvorfor skulde jeg da lytte til det, som er mig ufatteligt. »Naar Du ikke elsker Din Broder, som Du seer, hvor kan Du da elske Gud, som Du ikke seer?« Naar jeg ikke elsker Gud i Kunsten, i Naturen, i alle Mennesker, som ere skabte i hans Billede, hvor kunde jeg da elske ham i Christus, som jeg ikke forstaaer. Jeg vil altsaa ikke gruble derover, men trøste mig med, at er Christus den eneste Vei til Gud, saa er han, kan han ikke være Vei til Frihedens og Personlighedens Grav. Er det Næstbedste saa skjønt og herligt, som det er, hvor goddommeligt maa da ikke det Bedste være!

Jeg er træt af at skrive, og Du har idetmindste Aarsag til at være træt af at læse. Derfor er det bedst for os begge, at jeg slutter.

Clara Raphael

Star havde dog Uret i at ivre saa stærkt mod dem, som kæmpe for de nyere Ideers Udbredelse; thi er en Overgangsperiode nødvendig at gennemgaae, før man kommer til Sandhedens Erkjendelse, saa maa Menneskeslægten ogsaa gennemgaae en saadan Periode, og at fremskynde den, kan da ikke være andet end Ret og Pligt. Sovende kommer saamæn Ingen i Himlen.